

התנגדות בולטת, ושונה מכולם למהלך הסיפוח של בגין, הגיעה כבר בראשיתו של המהלך מכיוון היהדות הנאמנה, תחת שרביט הנהגתו של רבינו הגדול מרן ראש הישיבה הגראמ"מ שך זצוק"ל. הרועה הגדול היטיב להבחין כי מדובר במהלך דקלרטיבי נטו, שהנוק שהוא עלול להסב ליושבי ארה"ק רק בגלל תועלת הצהרתית, גדול מהתועלת שעשויה לנבוע כתוצאה ממנו. "אלפיים שנה חיינו בלא חוק הגולן ובלא הגולן כלל, ואף הלאה נוכל לחיות בלא חוק זה עוד אלפיים שנה", הסביר אז מרן זצוק"ל, כפי שמופיע בספר "מכתבים ומאמרים" (חלק א). דעתו דעת תורה הבהירה שגם אם ישנו צורך בהחזקה בשטח למטרות ביטחוניות, בהיותו שולט על ישובים יהודיים רבים הפרוסים למרגלותיו, קיים הבדל בין זה לבין הכרזה של "כוחי ועוצם ידי" על ריבונות מפוקפקת - שאולי תגיב תועלת פוליטית פנימית למכריזים, אך תעורר סערה בינלאומית שיכולה לפגוע בישראל, זאת בפרט כאשר אין מדובר בצעד סופי ובלתי הפיך. ארבעים השנים שחלפו מאז הוכיחו, גם לרחוקים שאינם אמונים על אמונת חכמים בסיסית, את ראייתו למרחוק של רבינו הגדול, כאשר כל חבר זוטר במשלחת ישראלית ל"שיחות השלום", כאמ"ור, הציע בקלות את החזרת הגולן, שתחייב כמוכן את ביטולו המקדים של "חוק הגולן".

ח"כ הרב משה גפני, יו"ר "דגל התורה", עוד זוכר את הסערה הפוליטית שנוצרה בעקבות פרסום דעתו של מרן זצוק"ל, כפי שהובעה במשאו כנשיא מועצת גדולי התורה כשפתח את מושב הוועד הפועל העולמי של אגודת ישראל שהתקיים בירושלים, ובמהלכו זעק: "דעו, כי אם הוא (ראש הממשלה בגין - מ"ל) מכריז ואומר ש-3,700 שנה יכולנו להתקיים בלא מזכר ההבנה עם אמריקה, הרי שתשובתי בצידו, כי אלפיים שנה חיינו בלא חוק הגולן ובלא הגולן כלל ואף הלאה נוכל לחיות בלא חוק זה".

בריאיון ל"יתד נאמן" מספר הרב גפני: "באותה תקופה טרם נכנסתי לפעילות הציבורית הארצית, אבל אני זוכר את שאירע אז, כאשר בגין התרגז מאוד, וגם אחרי ה'פשרה' שהושגה, במסגרתה נציגי אגודת ישראל נמנעו בהצבעה על החוק. בערך באותה תקופה, כדי לשכך את כעסו, מרן הרב שך שיגר לו מכתב מיוחד בו הוא הסביר את עמדתו". זו בעצם אותה התנגדות שהיתה לו גם ל"חוק ירושלים" (שקבע את העיר כבירתה הרשמית של מדינת ישראל)...

"נכון, אבל שם - אם אינני טועה - זה הסתייב בהצבעה מפוצלת, כאשר שני נציגיו של מרן זצוק"ל הצביעו נגד והשניים האחרים תמכו". האם רבינו הגדול זצוק"ל לא חשש מכך שתגובתו של ראש הממשלה בגין להחלטותיו, תהיה פגיעה בענייני הדת ובתקציבים לעולם התורה - נושאים שבהם הוא הספיק לשפר מאוד את יחסו של המדינה, כחלק מחבירתה של אגודת ישראל לקואליציה בראשותו?

"ראשית, מרן זצוק"ל לא חשש אף פעם, בדבריו שהוא האמין בהם. והאמת, שגם מבחינת הניתוח הפוליטי והכרת הנפשות הפועלות, אם אני הייתי או והיית שואל אותי, גם אני הייתי אומר שהוא יכול להמשיך לרתוח ולהתרגז - אבל לא יקרה מזו כלום..."

התנגדותו של מרן זצוק"ל ל"חוק הגולן" נבעה ממה שאוהבים בתקשורת לכנות "עמדה מדינית מתונה"?

"כן, אבל יותר נכון זו פשוט היתה דעתו דעה תורה: בגלל האיסור להתגרות באומות! מאותו סיבה מרן זצוק"ל גם דרש, כבר בתחילת אותו קדנציה, שייכנס להסכם הקואליציוני סעיף שיאפשר לאגודת ישראל חופש הצבעה בנושאים המדיניים, כי באותם ימים - לפני כהונת בגין - היה חשש שהוא ייצא למלחמות וכדומה. אגב, זו סעיף שנהגנו להכניס כמעט תמיד להסכמים עב הליכוד, עד שהתגלה שמפלגה זו מתונה מאוד וזו לא רלוונטי. אבל סדנא דארעא חד הוא: כי בלי קשן לעובדה שאנחנו נלחמים בממשלת השמאל - שהיא רעה מבחינה יהודית, אנחנו לא הולכים עם הימין בכל דבר, גם אם בעיניו הוא ענין חשוב ביותר לדוגמה, רק היום ביקשה ממני ח"כ אורית סטרוק (הציונות הדתית) שיהדות התורה תצטרף ותחתונ על 'סיכום דיון' בכנסת בענין חומש ו'ההתיישבור הצעירה', וסירבתי. אנחנו אמנם הולכים עם הגוש האופוזיציוני ומצביעים איתו, אבל לא חותמים לו על כל דבר, זאת בהתאם לדעתו של רבינו הגדול זצוק"ל ודעת ויבדלחט"א מרנן ורבנן רועי ישראי שליט"א נגד עשיית דברים שרק מלבים את האוירז ואין בהם תועלת".

ישנו הבדל בין עצם ההחזקה הישראלית בגול לבין החוק ההצהרתי שסיפח אותו? "בהחלט. ההכרזה, היא סתם התגרות מיותר וחסרת-ענין. בעוד בהתנהלות המדינית, ככל צעד ושען יש לעשות את החשבון הענייני בלבד אם המהלך יביא לשקט ולביטחון או חלילה לשפיכות דמים"